

[Hans Hansen.]

ingen er i Tvivl om — naturligvis med Undtagelse af det konservative Folkeparti —, at Nedsættelser af vore Toldafgifter vilde have en overordentlig Betydning for at faa den nødvendige Tilpasning. Det er nemlig netop i Ly af Toldmurene, at de store Monopoldannelser finder Sted i Handelsverdenen. Man kan ikke bevare Toldloven i al sin Urimelighed og samtidig tale om Tilpasning; for man opretholder netop det Moment, der forhindrer en virkelig Tilpasning.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har ikke løftet sin Røst mod noget af alt det, her har været Tale om; og dog er det sandt, at en Tilpasning er nødvendig, hvis det økonomiske Liv skal ind i sunde Baner.

Jeg tror, det er rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at vi kommer til at tage Prisnedgangen som en Kendsgøring, og vi kommer vist ogsaa nok til at bruge de Midler, der effektivt kan anvendes imod den. For man kan vist ikke blive ved at tale som det konservative Folkeparti, der stadig prøver paa at faa gennemført Toldforanstaltninger, der jo i Virkeligheden kun betyder en Fordyrelse af de Fornødenheder, som Landbruget skal købe, og derved egentlig en Forværring af det Forhold, at Landbrugets Købeevne nedsættes, medens Arbejdsløsheden paa den anden Side betyder en manglende Købeevne, som i sig selv bevirker en Forværring af hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet og modvirker den Tilpasning, som vi skulde have.

Jeg kan ikke paa min Gruppes Vegne anbefale at gennemføre det nævnte Lovforslag, idet jeg, som jeg sagde til at begynde med, mener, at en Nedsættelse af den faste Ejendomsbeskatning, selv om det kun er for kort Tid, er uberegtiget, da Ejendomsbeskatningen lige siden 1903 er gaaet ind som et fast Led i Ejendomshandler, og det foreliggende Lovforslags Gennemførelse vilde derfor i Virkeligheden betyde en Gavelovgivning, en Gavepolitik overfor dem, der i Øjeblikket sidder med Ejendommene. Man skal skride ind, hvor det kan virke, nemlig overfor Monopolerne; det er det eneste, jeg mener kan nytte. Alt det her foreslaaede tror jeg ikke bidrager til Krisens Løsning, ikke en Gang til Mildnelse af den. Kommer man ind paa den Bane at nedsætte Ejen-

domsskatterne, kommer man ind paa et Præcedens i den Retning, kommer vi meget let ind paa hele den Linie, som Venstrepartiet har ført os ud paa ved Ophævelsen af den faste Beskatning, hvorved der gives Plads for forøgede Prioriteter, hvilket i Virkeligheden har gjort ondt værre. Derfor kan jeg ikke anbefale dette Lovforslag til Gennemførelse her i dette høje Ting.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal af Høflighed overfor de ærede Forslagsstillere gøre nogle faa Bemærkninger om de forelagte Lovforslag — det har jo ellers ikke i særlig Grad været disse Forslag, der har været til Behandling, siden jeg sidst havde Ordet. Jeg kan ikke give de ærede Forslagsstillere Ret i, at Lovforslaget om midlertidige Kriseforanstaltninger i Virkeligheden kan siges at indeholde Skattetilbagebetaling. Jeg anser, som sagt, ikke den Afgift, der udgør Ejendomsskylden, Jordskylden, for i dette Tilfælde at være en virkelig Skat, og hvis man derfor vilde foretage noget, der lignede en Tilbagebetaling, vilde det efter min Mening, som jeg før sagde, være en Foræring til de Mennesker, som fik Skatten tilbagebetalt. Det glæder mig, at der er fremsat Synspunkter af lignende Art overfor Lovforslaget fra anden Side, ikke blot af Ordførerne for det socialdemokratiske og det radikale Parti (Fisker og Niels Frederiksen), men ogsaa af Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, som, saa vidt jeg forstod, i det væsentlige havde samme Syn paa denne Skat som jeg.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Midler til de forelagte Lovforslags Gennemførelse vil jeg stadig sige, at jeg savner Tilkendegivelser fra konservativ Side om, hvad man i saa Henseende ønsker. Dette, at der har været et Overskud paa Driftsbudgettet i F'jor, muliggør jo ikke, at der er disponible Penge i Aar eller til næste Aar, saa man kan undvære disse Beløb. De ærede konservative Medlemmer maa jo vide, at de Overskud, det har været muligt at frembringe de sidste Aar — maaske kan ogsaa indeværende Aar siges at bringe et nogenlunde godt Resultat —, bliver ifølge Sagens Natur anvendt til Tilbagebetaling af Statsgælden. Hvis de skal anvendes til andre Formaal, vil det betyde, at man maa optage nye Laan.